

Zygmunt Chochołowski
75- 814 Koszalin ul. Szeroka 26/3
tel./fax 94 3410-698 , kom. 601078605
e – mail: z.ch@wp.pl

SPECYFIKACJA TECHNICZNA

OPRACOWANIE : Sieć kanalizacji sanitarnej tłocznej wraz z przepompownią ścieków.

OBIEKT : Teren zabudowy mieszkaniowej

ADRES : Grodno, Krzywa Wieś, gm. Złotów, dz. nr ew. 326/16, 326/17, 329, 326/14, 26, 23, 19/1, 18/1, 18/4, 29, 71/2, 132/7
obręb Krzywa Wieś, jednostka ew. 303108_2 gm. Złotów.

INWESTOR : Gmina Złotów
Ul. Leśna 7, 77-400 Złotów

OPRACOWAŁ: techn. Zygmunt CHOCHOŁOWSKI

GT-V-63/77
w zakresie sieci i instalacji sanitarnych
ZOIIB Szczecin ZAP/IS/2644/01

Koszalin – październik 2017 r.

Specyfikacja techniczna - CZĘŚĆ OGÓLNA
sieci kanalizacji sanitarnej tłocznej wraz z przepompownią ścieków
w miejscowości Grodno - Krzywa Wieś, gm. Złotów.

1.0. STT Przedmiot, cel i zakres opracowania

Przedmiotem opracowania jest budowa odprowadzenie ścieków sanitarnych z m. Grodno poprzez przepompownię ścieków przewodem kanalizacji sanitarnej tłocznej miejscowości Krzywa Wieś.

Zakres opracowania obejmuje teren działek zabudowy domów mieszkalnych z projektowaną kanalizacją sanitarną grawitacyjną z rzutem ścieków do projektowanej przepompowni ścieków w m. Grodno i kanalizację tłoczną do projektowanej wg oddzielnego opracowania kanalizacji w m. Krzywa Wieś. Zestawienie rurociągów i kanałów oraz przewodów objętych opracowaniem projektu budowlanego przedstawia się następująco:

1. rurociąg wodociagowy	Dz 90 mm	PE	l= 1,5m
2. kanał kanalizacji sanitarnej grawit.	Dz 0,20 m	PVC-U	l= 12m
3. przewód tłoczny	Dz 110 mm	PE	l= 2120m

W zakres projektu budowlanego wchodzi również studnia rozprężna i przepompownia ścieków oraz przyłącze wodociagowe do hydrantu płukania przepompowni i przyłącze energetyczne.

W opracowaniu przedstawiono rozwiązania techniczne i technologiczne oraz zasady budowy w/w sieci kanalizacji sanitarnej grawitacyjnej oraz tłocznej wraz z przepompownią ścieków.

2.0. STT Lokalizacja inwestycji

Planowana inwestycja zlokalizowana została w granicach administracyjnych w m. Grodno i Krzywa Wieś.

Szczegółowa lokalizacja została przedstawiona na mapach w skali 1:1000.

Wykaz działek : 326/16, 326/17, 329, 326/14, 26, 23, 19/1, 18/1, 18/4, 29, 71/2, 132/7.

Podczas robót ziemnych w pobliżu pracy koparek należy dokładnie zabezpieczyć istniejący drzewostan zapewniając 100% ochronę przed uszkodzeniem.

3.0. STT Zagospodarowania terenu

Zgodnie z ustaleniami kanalizacja sanitarna i tłoczna z przepompownią ścieków zlokalizowana została głównie w pasach drogowych dróg gminnych oraz terenach będących własnością mieszkańców m. Grodno i Krzywa Wieś. W sytuacji tras kanałów po terenach innych należy uzyskać zgodę właściciela posesji. Trasy kanalizacji sanitarnej oraz rurociągu tłoczego i lokalizacji przepompowni ścieków przedstawiono na mapie w skali 1:1000. Warunki lokalizacyjne wymuszają szczególne rozwiązania w zakresie budowy kanałów. W rejonie skrzyżowania z drogą gminną oraz przy drzewach i słupach energetycznych a także punktach geodezyjnych przewidziano wykonanie kanalizacji sanitarnej metodą przecisku sterowanego i przecisku w rurze ochronnej. Metoda ta jest bezpieczna dla istniejącej infrastruktury nad i podziemnej. Na odcinkach wykonywania kanalizacji odbywał się będzie normalny ruch i eksploatacja jezdni i chodników. Przepompownię ścieków zlokalizowano odpowiednio na wskazanym przez Inwestora terenie i uzgodnionym z właścicielem działki. Teren przeznaczony na przepompownię zostanie ogrodzony i oświetlony. W ogrodzeniu wykonać bramę wejściową. Powierzchnia działki powinna być utwardzona. Do przepompowni przewidzieć utwardzoną drogę wejściową. Odwodnienie z wejścia i placu postojowego przewidziano na teren przylegający bezpośrednio do gruntu w ramach terenu działki przepompowni.

4.0. STT Program użytkowy inwestycji

Ścieki z m. Grodno przepompowywane będą z przepompowni do planowanej studni rozprężnej i dalej grawitacyjnie do istniejącej studzienki kanalizacji grawitacyjnej m. Krzywa Wieś. Kanalizację zaplanowano:

grawitacyjną z rur PVC-U, tłoczną z rur HDPE 100. Studnie rewizyjne zaprojektowano PE, zbiornik przepompowni ścieków z polimerobetonu. W przepompowni ścieków przewidziano po dwie pompy do ścieków z silnikami elektrycznymi. Wodę do potrzeb technologicznych (okresowo) pobierać się będzie z hydrantu przyłącza wodociągowego. Teren pompowni zostanie ogrodzony, oświetlony i utwardzony.

5.0. STT Zakres rzeczowy inwestycji

Zestawienie rurociągów i kanałów objętych opracowaniem przedstawia się następująco:

1. rurociąg wodociągowy	Dz 90 mm	PE	l= 1,5m
2. kanał kanalizacji sanitarnej grawit.	Dz 0,20 m	PVC-U	l= 12m
3. przewód tłoczny	Dz 110 mm	PE	l= 2120m

W zakres projektu budowlanego wchodzi również studnia rozprężna i przepompownia ścieków oraz przyłącze wodociągowe do hydrantu płukania przepompowni i przyłącze energetyczne.

6.0. STT Rurociągi wodociągowe.

Zaplanowano przyłącze do hydrantu na terenie przepompowni z istniejącego wodociągu m.Grodno w punkcie „A” Rurociągi wodociągowe zaprojektowano z rur PE100 SDR 17 PN10 o połączeniach zgrzewanych o średnicy Dz 90mm. Montaż i łączenie rur w temperaturach powyżej 0°C. Na połączeniach wodociągu wykonać węzły z zasuwaniami żeliwnymi miękkouszczelniającymi AVK PN10. Dopuszczalne ciśnienie eksploatacyjne w warunkach o temp. do 20°C wynosi 0,6 MPa. Na trasie planowanego wodociągu przewidziano nadziemny hydrant pożarowy AVK dn 80 mm wyposażony w zasuwę żeliwną kołnierзовą miękkouszczelniającą dn 80 mm PN 1,0 MPa wg kat. AP5/III nr 002 K z obudową nr kat. 025 i skrzynką do zasuwy nr kat.858. Skrzynkę do zasuwy zabudować statywem hydraulicznym (beton wokół skrzynki). Rurociągi układać na podsypce z piasku gr.10 cm. Po wykonaniu zasypki technologicznej grubości 30 cm, ułożyć taśmę sygnalizacyjną z metalową wkładką zgodnie z warunkami ZWiK Gminy Złotów. Uzbrojenie podziemne oznaczyć tabliczkami wg PN-62/B-09700 zamocowanych na słupkach oznaczeniowych z rury stalowej ocynkowanej Dn 40 mm. Próby szczelności przeprowadzić w oparciu o normę PN-81/B-10725 . Ciśnienie próbne P= 1,0 MPa przez 24 godz. Po uzyskaniu pozytywnej próby ciśnieniowej rurociągi przepłukać i zdezynfekować roztworem podchlorynu sodu. Po zakończeniu należy wykonać badanie bakteriologiczne wody a protokół załączyć do dokumentów odbiorowych. Planowany wodociąg jako przyłącze do hydrantu służyć będzie do płukania przepompowni i sieci kanalizacji sanitarnej. Odcinek przyłącza wodociągu do hydrantu nie wymaga uzgodnienia ppoż. Przejście wodociągu w rejonie skrzyżowania z drogą gminną oraz przepustami drogowymi na rowach wykonać za pomocą przecisku w rurze ochronnej-osłonowej. Przecisk rury ochronnej-osłonowej zaplanowano rurą stalową zabezpieczoną powłoką antykorozyjną.

7.0. STT kanalizacja sanitarna grawitacyjna.

Kanały kanalizacji sanitarnej grawitacyjnej zaplanowano z rur kanalizacyjnych z niespionionego PVC-U klasy S (8,0 kN/m²), wg PN-EN 1401 (ścianka lita) lub z żywicy poliestrowych o średnicy 0,16m i 0,20m, łączonych na kielichy z uszczelką. Kanały ze względu na specyfikę materiału należy układać zgodnie z PN , wymogami bhp i producentów rur oraz warunkami technicznymi. Na trasie kanałów sanitarnych grawitacyjnych zaprojektowano studnie rewizyjne i połączeniowe (S) umożliwiające włączenie odcinka bocznego z posesji oraz studnię rozprężną (SR). Studnie rozprężne należy wykonać z tworzywa sztucznego, które są odporne na agresywne związki chemiczne, dlatego w ich przypadku korozja wywołana siarkowodorem (H₂S) jest wykluczona. W studni rozprężnej zamontować filtr antyodorowy oraz na wlocie stosować deflektory ze stali kwasoodpornej. W studni osadnikowej kanalizacji grawitacyjnej wykonać komory osadcze wysokości 1,0m. Na kanale grawitacyjnym dopływowym do przepompowni zaplanowano zasuwę bezpośrednio w gruncie dn 200 mm.

8.0. STT Kanalizacja sanitarna ciśnieniowa.

Przewód tłoczny kanalizacji ściekowej układać w technologiach przewiertów sterowanych horyzontalnych pozwalających w pełni wykorzystać warunki terenowe i gruntowo-wodne, uwzględniające uzgodnienia z właścicielami terenów przez które przebiegają trasy przewodów, zapewniając jednocześnie odpowiednie wymagania materiałowe dla zastosowanych technologii oraz jak najmniej inwazyjne oddziaływanie na środowisko naturalne. Połączenia rur i kształtek wykonać doczołowo za pomocą zgrzewarki sterowanej mikroprocesorem.

Prędkości przy pracy pojedynczej pompy są na poziomie $v=1\text{m/s}$. Pompy są dobrane tak, aby z założenia utrzymać wyższe prędkości ze względu na małą ilość ścieków z bilansu i zapewnić oczyszczanie przewodu tłoczego. Kanalizacja tłoczna wykonana zostanie z rur PE 80 PN 8 SDR 17 w zakresie średnic 110 mm na ciśnienie 1,0 MPa wg normy PN-EN 13244. Przewody układać na głębokości tak jak to pokazano na rozwinięciu. Na rurociągu na wyjściu z przepompowni zaprojektowano zawór zwrotny i zasuwę klinową z gładkim i wolnym przelotem z żeliwa sferoidalnego, z wrzecionem ze stali nierdzewnej umieszczonym w skrzynce ulicznej. Na kanałach tłocznych DN 110 projektuje się studnie PE DN 1200 mm, w których należy wykonać zarurowanie rewizyjne pozwalające czyścić odcinki kanału specjalistycznym samochodem typu WUKO przy pomocy małej dyszy strumieniem wody pod ciśnieniem. Z jednego punktu czyszczenia można penetrować odcinki rurociągu ponad 100 m w każdą stronę. Ponadto można przedmuchiwać kanalizację sprężonym powietrzem. W najwyższych punktach przewodu tłoczego przewiduje się odpowietrzenie rurociągu za pomocą zaworów odpowietrzających umieszczonych w studni PE DN 1200 mm. W najniższych miejscach przewidziano możliwość odwodnienia. Przejście kanałem w rejonie skrzyżowania z drogą gminną i powiatową wykonać za pomocą przecisku. Przeciski zaplanowano rurą stalową zabezpieczoną powłoką antykorozyjną. Odcinek długości 32 m wykonać przeciskiem sterowanym.

9.0. STT przepompownie ścieków

W miejscowości Grodno na terenie planowanego zagospodarowania terenu zabudowy mieszkaniowej, zaplanowano przepompownię ścieków zgodnie z PN-EN 12050-1; 2002. Wydajności przepompowni określono na podstawie bilansu ścieków. Ścieki bytowo-gospodarcze z przepompowni odprowadzane będą przewodem tłocznym Dz110 do kanału grawitacyjnego poprzez studnię rozprężną w miejscowości Święta.

Zbiorniki przepompowni zaplanowano z polimerobetonu o średnicy DN 1500 mm. Posadowienie zbiorników należy wykonać na podsypce piaskowej stabilizowanej cementem o grubości 15 cm wykonanej bezpośrednio przed instalowaniem wyrobów z polimerobetonu. W przypadku wysokiego poziomu wód gruntowych i dużych sił wyporu, nie zrównoważonych wagą zbiorników, zastosować wyroby o poszerzonym dnie. Szczelne przejścia przez ścianki polimerobetonowe zbiorników wykonać z zastosowaniem rur z PVC-U i PE. Do sterowania pracą pomp należy pompownie wyposażać w sondę hydrostatyczną oraz dwa pływaki zabezpieczające przed pracą „na sucho” i przekroczeniem poziomu maksymalnego. Na wlocie do przepompowni stosować deflektory ze stali kwasoodpornej. Teren przepompowni wyposażać w kosz na śmieci. Na kanale dopływowym do przepompowni zaplanowano zasuwę z zabudową do montażu bezpośrednio w gruncie oraz studnię połączeniową osadnikową. Przepompownię wyposażać w studnię osadnikową do części stałych. Wszystkie elementy w zbiorniku przepompowni należy wykonać z blachy kwasoodpornej. Teren przepompowni należy ogrodzić, natomiast teren i wejście utwardzić

- utwardzony teren „polbruk” umożliwiający wejście z najbliższej drogi,
- ogrodzenie terenu przepompowni płotem z paneli ocynkowanych o wysokości 1,5m, na fundam. betonowym
- w ogrodzeniu bramę wejściową,
- na terenie przepompowni studnię osadnikową,
- przed studnią osadnikową zasuwę odcinającą dopływ ścieków,
- na terenie przepompowni przyłącze wodociągowe z hydrantem HN-80 i zasuwą odcinającą,
- lampę oświetleniową;
- pompy produkcji ABS 2x N=11 kW z wirnikiem VORTEX- szt.2

- zbiornik (wymiary wg rys. nr 3) wykonany z polimerobetonu DN 1500 mm i gr ścianek min. 100 mm. Komorę studzienki o przekroju kołowym stanowi rura wykonana z polimerobetonu. Standardowa wysokość komory wynosi 3 m(monolit). Dla zmniejszenia jej wysokości rura może być przecinana uzyskania większej wysokości komory rury są łączone przy użyciu kleju epoksydowego.

10.0. STT połączenia kołnierzowe.

Połączenia kołnierzowe z zastosowaniem odpowiednich adapterów czołowych stosuje się do połączenia rurociągów z PE z rurociągami lub kształtkami wykonanymi z innego materiału (stalowymi lub żeliwnymi), armaturą bądź w innych technicznie uzasadnionych sytuacjach. Połączenia te polegają na wykonaniu w procesie produkcyjnym na końcu rury odpowiedniego kołnierza z polietylenu. Następnie nakłada się na rurę kołnierz wykonany z żeliwa sferoidalnego z powłoką epoksydową lub wysokogatunkowej stali nierdzewnej. Kołnierz żeliwny nakładany jest w ten sposób, aby kołnierz z PE znalazł się wewnątrz złącza. Pomiedzy łączone elementy wkładana jest uszczelka, wykonana z EPDM lub NBR. Następnie oba kołnierze skręca się śrubami łączącymi. Zaleca się, aby skręcanie wykonane było za pomocą kluczy dynamometrycznych, "na krzyż", przez (jeżeli jest to możliwe) dwóch pracowników równocześnie. Kołnierz posiada otwory na śruby łączące o znormalizowanym rozstawie. Śruby łączące wykonane są z wysokogatunkowej stali nierdzewnej.

11.0. STT Wzmocnienie przewodów z PE łączonych metodą zgrzewania

Połączenie rur z PE metodą zgrzewania daje w efekcie złącze o wytrzymałości prawie równej wytrzymałości rury. Dla połączeń zgrzewalnych typu: łuk, kolano, trójnik, zwężka lub korek, nie jest konieczne wykonanie wzmocnienia w postaci bloku oporowego. Wszelkiego rodzaju połączenia mieszane typu PE żeliwo, PE stal, wymagają wzmocnienia.

12.0. STT Zabezpieczenie rurociągu przed uderzeniami hydraulicznymi.

Uderzenie hydrauliczne powodowane jest nagłymi zmianami prędkości (kierunku) przepływu i związanym z tym wzrostem ciśnienia. Energia kinetyczna zamieniana jest na energię ciśnienia. Wielkość wzrostu ciśnienia może znacznie przekraczać ciśnienie eksploatacyjne w przewodzie i spowodować przy braku odpowiednich zabezpieczeń uszkodzenie, a nawet pęknięcie rurociągu. Teoria dotycząca uderzeń hydraulicznych i sposoby zabezpieczeń rurociągów są szeroko znane z literatury przedmiotu.

Jest wiele czynników, które mogą spowodować powstanie uderzenia hydraulicznego, najbardziej typowe przypadki to:

- nagłe włączenie lub wyłączenie pompy,
- nagłe zamknięcie lub otwarcie zaworu regulującego (zasuwy), nieprawidłowe napełnienie przewodu i usuwanie powietrza,
- nieodpowiednie operowanie zaworami redukcyjnymi, odpowietrzającymi i napowietrzającymi oraz zaworami bezpieczeństwa,
- "korki" powietrze uwięzione w przewodach, w których są niewłaściwie rozplanowane lub w których brak jest urządzeń do odprowadzania powietrza i gazów wydzielających się w przewodzie z transportowanego medium. Powietrze uwięzione w "korkach" pod wysokim ciśnieniem gromadzi olbrzymią ilość energii. Gdy powietrze to dociera do zasuwy, wówczas ze względu na znacznie niższą gęstość, przepływa bardzo szybko, znacznie szybciej niż woda powodując gwałtowny spadek ciśnienia, to z kolei prowadzi do powstania fali uderzenia hydraulicznego o wysokości ciśnienia, która nie może przekraczać wartości ciśnienia powstającego w przewodzie przy nagłym zatrzymaniu pompy.

Należy zwrócić szczególną uwagę na właściwe odpowietrzanie i napowietzanie w profilu przewodu.

13.0. STT Promień gięcia rury.

Zmianę kierunku na trasie rurociągu polietylenowego można wykonać przez zastosowanie łuków, kolan lub

ręczne wygięcie rury. Promień ugięcia rury polietylenowej zależy od wielu czynników, między innymi od średnicy, SDR, MRS, warunków w jakich jest rura układana itp. Zalecany minimalny promień gięcia dla rur PE o SDR 11 i SDR 17,6 nie może być mniejszy niż $R \geq 25 \times dn$. Jeżeli rurociąg będzie układany w warunkach niskich temperatur zewnętrznych lub będzie nim przesyłana woda o bardzo niskiej temperaturze, to promień gięcia powinien wzrosnąć do wartości minimum $R \geq 35 \times dn$. W standardowych zastosowaniach nie istnieje konieczność stosowania łuków w sekcjach, które podlegają gięciu. Jednakże tam, gdzie istnieje konieczność zabezpieczenia się przed wzrostem naprężeń rozciągających, powinno się zastosować oprócz gięcia, również łuki. W przypadkach dostarczania rur w zwojach należy je układać w wykopach pod takim kierunkiem ugięcia, pod jakim zostały pierwotnie zwinięte w produkcji. Zmianę kierunku rury przez jej ugięcie można wykonać tylko ręcznie. Niedopuszczalne jest wyginanie rur z zastosowaniem sprzętu mechanicznego, jak również przez jej podgrzewanie.

14.0. STT Próba szczelności przewodów ciśnieniowych PE

14.1. STT Zasady ogólne

Dla sprawdzenia wytrzymałości rur i szczelności złącz w rurociągu ciśnieniowym z PE należy przeprowadzić próbę ciśnieniową hydrauliczną zgodnie z normą PN-EN 805. Próbę hydrauliczną należy przeprowadzić po ułożeniu przewodu i po wykonaniu warstwy ochronnej. Wszystkie złącza powinny być odkryte dla możliwości sprawdzenia ewentualnych przecieków. Próby szczelności należy wykonywać dla kolejnych odbieranych odcinków przewodu, jednakże na żądanie Inwestora lub Użytkownika, próbę szczelności należy przeprowadzać również dla całego przewodu. Niezależnie od wymagań określonych w normie, przed przystąpieniem do przeprowadzania próby szczelności, należy zachować następujące warunki:

- wymagania związane z próbą określoną w projekcie,
- zastosowane do budowy przewodu materiały powinny być zgodne z obowiązującymi normami,
- wszystkie złącza powinny być odkryte oraz w pełni widoczne i dostępne,
- odcinek przewodu na całej długości powinien być zabezpieczony przed wszelkimi przemieszczeniami,
- dokładnie wykonana obsypka i zamocowane złącza,
- wszelkie odgałęzienia od przewodu powinny być zamknięte,
- profil przewodu powinien być wykonany z lekkim nachyleniem i powinien umożliwiać jego odpowietrzenie i odwodnienie, a urządzenia odpowietrzające powinny być zainstalowane w najwyższych punktach badanego odcinka,
- odcinek poddany próbie powinien uwzględniać etapowość wyłączanych odcinków.
- próba może się odbyć najwcześniej po 48 godzinach po wykonaniu obsypki.

Podczas odbioru szczelności przewodów PE próbę ciśnieniową wodną zaleca się wykonać zgodnie z normą PN-EN 805 ponieważ norma ta uwzględnia zjawisko wpływu relaksacji tworzywa na zmiany wymiarów geometrycznych rur, a tym samym na spadek zadanej wartości ciśnienia próbnego. Przy próbie ciśnieniowej pod wpływem stałej wartości ciśnienia wewnątrz przewodu zwiększa się średnica przewodu oraz długość badanego odcinka. Sprzęt do wykonania próby ciśnieniowej zgodnie z normą PN-EN 805 jest taki sam, jak dla normy PN-B-10725.

14.2. STT Przebieg próby ciśnieniowej.

1. Należy przepłukać i odpowietrzyć rurociąg, następnie obniżyć ciśnienie do poziomu ciśnienia atmosferycznego i przez co najmniej 60 min pozwolić na relaksację naprężeń w rurociągu, aby uniknąć wstępnych naprężeń pochodzących od ciśnienia wewnętrznego oraz zabezpieczyć rurociąg przed wtórnym zapowietrzeniem.

2. Po upływie okresu relaksacji należy szybko (nie dłużej niż 10 minut) i w sposób ciągły podnieść ciśnienie do poziomu ciśnienia próbnego (ciśnienie próbne najczęściej = $1,5 \times P_N$). Utrzymywać ciśnienie próbne przez 30 minut przez dopompowywanie wody w sposób ciągły lub z krótkimi przerwami. Podczas tego etapu należy przeprowadzić wzrokową inspekcję rurociągu, aby zidentyfikować ewentualne nieszczelności.
3. Następnie przez okres 1 godziny nie pompować wody pozwalając badanemu odcinkowi na rozciąganie się na skutek lepkością elastycznego pełzania zachodzącego pod wpływem stałego ciśnienia wewnątrz przewodu.
4. Na koniec fazy wstępnej zmierzyć poziom ciśnienia w rurociągu.
5. Następnie gwałtownie obniżyć ciśnienie w rurociągu o 10-15% ciśnienia próbnego poprzez upuszczenie wody w celu odpowietrzenia rurociągu. Sprawdzić ubytek wody z wyliczonym dopuszczalnym ubytkiem.
6. Następnie jest etap zasadniczej próby szczelności, w której należy przez okres 30 min. obserwować i rejestrować wzrost ciśnienia wewnątrz przewodu pod wpływem kurczenia się badanego przewodu. Linia zmian ciśnienia powinna być wzrostowa. Jeżeli będzie występować spadek krzywej zmian ciśnienia, to będzie oznaką nieszczelności badanego odcinka.

W przypadku pomyślnego zakończenia fazy wstępnej należy kontynuować procedurę testową. Jeżeli ciśnienie spadło o więcej niż 30% ciśnienia próbnego, to należy przerwać fazę wstępną i obniżyć ciśnienie wody w badanym odcinku do zera. Po ustaleniu przyczyny nadmiernego spadku ciśnienia zapewnić właściwe warunki testu (przyczyną może być np. zmiana temperatury, istnienie nieszczelności). Ponowne przeprowadzenie próby możliwe jest, po co najmniej 60-cio minutowym okresie relaksacji. Podczas wykonywania próby szczelności należy przestrzegać następujących zasad ogólnych:

- wykonanie rurociągu powinno być zgodne z instrukcjami podanymi przez producenta
- odpowietrzenia rurociągu powinny znajdować się w jego najwyższych punktach, a podczas napełniania powinny być otwarte
- badany odcinek przewodu należy wypełniać wodą od najniższego punktu
- prędkość napełniania powinna wynosić 7 godzin /km rurociągu, niezależnie od jego średnicy
- temperatura wody używanej przy próbie nie powinna przekraczać 20°C
- przewód nie powinien być nasłoneczniony, a zimą temperatura jego powierzchni zewnętrznej nie może spaść poniżej $+1^{\circ}\text{C}$
- próbę ciśnienia należy przeprowadzać co najmniej 48 godzin po zasypaniu rurociągu

Próbie szczelności sieci wykonać wraz z przyłączami z wykorzystaniem normy PN - B 10725 - 1997 metodą hydrauliczną. Ciśnienie próbne $P_p = 1,0\text{MPa}$. Ciśnienie próbne całego przewodu wraz uzbrojeniem $P_r = 0,6\text{MPa}$.

15.0. STT Odbiór częściowy i końcowy.

Odbiory robót wykonać z wykorzystaniem normy PN-B-10725:1997 oraz zgodnie z „Warunkami technicznymi wykonania i odbioru”. Wymagania Techniczne COBRTI INSTAL Warszawa 2001 r.

Badania dotyczące robót należy przeprowadzać zgodnie z postanowieniami norm. Wskaźniki zagęszczenia gruntu powinny być potwierdzone badaniami laboratoryjnymi, określanymi metodą Proctora. Zależnie od przyjętej technologii i organizacji robót w procesie realizacji budowy mają miejsce odbiory częściowe i odbiory końcowe. Odbiory częściowe odnoszą się do poszczególnych etapów robót podlegających zakryciu przed zakończeniem budowy kolejnych odcinków przewodu. Odbiór końcowy obejmuje odbiór przewodu lub jego odcinka przed przekazaniem go do eksploatacji. Odbiory, częściowy i końcowy, powinny być dokonywane komisyjnie przy udziale przedstawicieli Nadzoru Inwestorskiego, Wykonawcy i Użytkownika i powinny być potwierdzone odpowiednimi protokołami.

16.0. STT Gospodarka odpadami.

Wykonawca (podwykonawca) przed przystąpieniem do pracy zapozna się z wymogami ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy. Transport i wszystkie prace związane z budową powinny odbywać się na wyznaczonym terenie budowy. W celu właściwego składowania odpadów technologicznych i budowlanych po obowiązkowym zawarciu umowy z ich odbiorcami:

- odpady technologiczne, takie jak: rury i elementy sieci kanalizacyjnej z montażu, resztki elektrod, odpady metalowe itp. powinny być składowane w wyznaczonych przez Inwestora miejscach i wywożone na złomowiska. W żadnym wypadku odpady te nie mogą pozostać w gruncie,
- odpady budowlane, takie jak: ścinki rur, wióry z ukosowania, gruz betonowy nieużyteczny żwir, piasek, żużel, muszą być wywiezione na składowisko odpadów uzgodnione z odpowiednimi instytucjami.

Niedopuszczalne są wycieki smarów i materiałów pędnych z maszyn budowlanych i środków transportu do gruntu i wszelkich zbiorników wodnych. Drzewa rosnące w pobliżu terenu budowy, muszą być odpowiednio zabezpieczone przed okaleczeniem przez pracujący sprzęt budowlany i środki transportu. Przejazd ciężkiego sprzętu gasienicowego przez drogi kołowe może odbywać się tylko po zabezpieczeniu powierzchni drogi przed uszkodzeniem. Woda po zakończonych próbach hydraulicznych powinna być usunięta w sposób nie zagrażający środowisku. Pobór i zrzut wody powinien być zgodny z uzyskanym uzgodnieniem z inwestorem. Środki suszące wewnątrz rurociągu (o ile będą zastosowane) muszą być usunięte do oddzielnych zbiorników i poddane utylizacji w uzgodnieniu z odpowiednimi instytucjami. W trakcie prowadzenia prac dominować będą odpady związane z prowadzeniem robót ziemnych, konstrukcyjnych, instalacyjnych, wykończeniowych i rozbiórkowych. Do odpadów tych należą:

- gruz budowlany (kawałki cegieł, zaprawa wap-cem, beton itp.) kod 170102, 170180, 170101
- złom stalowy (kawałki kształtowników, rur, drutu, blachy itp.) kod 170405
- odpady materiałów instalacyjnych (kawałki kabli, drewna itp.) kod 170411, 170201,
- opakowania (opakowania materiałów budowlanych wykonane z papieru, metalu) kod 170201.

Za gospodarkę odpadami odpowiadać będzie wykonawca prac budowlanych, który we własnym zakresie zobowiązany będzie do uzyskania niezbędnych dokumentów m.in. potwierdzenia przekazania odpadów.

Wszelkie odpady budowlane będą w miarę możliwości segregowane i gromadzone w wydzielonej części placu budowy w szczelnych zamkniętych i oznakowanych pojemnikach. Transport odpadów zlecić firmie posiadającej uprawnienia i zezwolenie na ww działalność.

Z klasyfikacji odpadów wynika, że odpady powstające na terenie budowy, należy zaliczyć do innych niż niebezpieczne. Wszelkie odpady budowlane, odpady materiałów instalacyjnych i wykończeniowych będą sukcesywnie segregowane na drewno, tworzywa sztuczne, metale, pozostałości z segregacji i przekazane do odzysku lub w przypadku braku takiej możliwości do unieszkodliwienia. Opakowania zostaną przekazane do odzysku lub unieszkodliwienia. Złom stalowy zostanie przekazany do punktu skupu złomu.

Na przekazanie odpadów do odzysku lub unieszkodliwienia firma prowadząca budowę powinna posiadać podpisaną umowę z firmą zajmującą się tego rodzaju działalnością

Zgodnie z art.24.1 Ustawy z dnia 27.04.2001r. o odpadach, informację o wytwarzanych odpadach oraz sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, należy przedłożyć właściwemu organowi w terminie 30 dni przed rozpoczęciem działalności powodującej powstawanie odpadów.

17.0. STT Roboty ziemne.

17.1. STT Prace przygotowawcze

Przed rozpoczęciem wykopów należy wyznaczyć w terenie na podstawie dokumentacji geodezyjnej przebieg urządzeń podziemnych przebiegających w strefie robót. Szczególnie ważne jest ustalenie i oznakowanie przebiegu kabli energetycznych i telekomunikacyjnych. Roboty w strefie kabli telekomunikacyjnych, energetycznych i tv wykonywać z zachowaniem ostrożności. Odkryte w wykopie kable należy zabezpieczyć przez podwieszenie i owinięcie kocem gaśniczym z zastosowaniem dywanika i rękawic dielektrycznych. W odległości mniejszej od 0,5 m od istniejących instalacji, roboty należy prowadzić ręcznie. Zastosowanie sprzętu

mechanicznego do wykonywania wykopów dopuszcza się tylko, gdy w wykopie nie występują inne urządzenia podziemne. Teren, na którym wykonywane będą wykopy należy ogrodzić, oznakować, wygrodzić zaporami w razie potrzeby oświetlić zgodnie z obowiązującymi przepisami.

17.2. STT Przebieg robót

Podczas wykonywania wykopów należy zebrać i zabezpieczyć wierzchnią warstwę gleby (humus - zdjąć nawierzchnię na odległość 1 m od obrysu wykopu) i nie dopuścić do przemieszania jej z pozostałą ziemią z wykopu. Humus należy chronić przed zmianami właściwości fizycznych (zwięzłość, porowatość). Należy go następnie użyć jako ostatniej warstwy zasypowej rurociągu. Wykonać wykop z odkładem ziemi na odległość min. 0,5 m od skarpy wykopu. Wykopy wykonać o takiej głębokości, aby przykrycie wynosiło min. 1,2 m licząc od rzędnej istniejącej terenu do osi rury przewodowej. Zabezpieczyć wykop przed obsunięciem przez wykonanie szalunku pełnego. Zachować minimalną szerokość wykopu – 0,6m + DN. Dno wykopu winno być dokładnie oczyszczone z kamieni, korzeni i podobnych części stałych. Pod rurociągiem winna być wykonana podsypka z piasku o gr. 15 cm, a nad rurociągiem obsypka z piasku o gr. 30cm. Następnie wykop zasypać gruntem rodzimym pozbawionym kamieni, korzeni itp. do końca zagęszczając grunt warstwami. Szczególną uwagę należy zwrócić na zagęszczenie gruntu. Nadmiar urobku wykorzystać na odcinku kanalizacji grawitacyjnej, gdzie lokalizacja sieci wymaga dowiezienia brakujących mas ziemnych. Z uwagi na trasę kanalizacji w planie drogi wewnętrznej wszystkie nawożenia i zagęszczenia należy wykonać pod nadzorem specjalisty robót drogowych.

17.3. STT Roboty zakończeniowe

Przed zasypaniem wykopów położenie rurociągu w wykopie podlega ocenie geodezyjnej w celu ustalenia ostatecznego położenia dokumentacyjnego. Po tej ocenie wszelkie przemieszczenia rurociągu są niedopuszczalne. W celu uniknięcia uszkodzeń rury i powłoki wykop zasypuje się wstępnie ziemią nie zawierającą kamieni, odłamków betonu itp. Wykop należy (przynajmniej częściowo) zasypać bezpośrednio po położeniu rury, by uniknąć jej uszkodzenia. Zasypywanie wykopów powinno odbywać się z zachowaniem środków ostrożności. Szczególnie należy uważać w miejscach sztucznie odwodnionych. Zasypywanie wykopu przecinającego drogi lub w drogach aktualnych i planowanych oraz ich pobocza, nasypy itp. musi uwzględniać stabilność gruntu. W razie konieczności mechanicznego zagęszczania gruntu, należy użyć odpowiedniego sprzętu nie zagrażającego trwałości rury. Zasypywanie wykopu w miejscach wymagających stabilności gruntu (np. przekroczenia obiektów komunikacyjnych i ziemnych obiektów hydrotechnicznych) powinno odbywać się dwuetapowo. W pierwszym etapie powinna być wykonana zasypka w warstwie ochronnej, której grubość powinna wynosić co najmniej 0,3 m ponad wierzch rury. Materiałem zasypki w obrębie tej strefy powinien być grunt nieskalisty, bez grud i kamieni, mineralny, niespoisty, drobno lub średnioziarnisty. Materiał zasypki w warstwie ochronnej powinien być zagęszczony lekkim sprzętem do zagęszczania do uzyskania wskaźnika zagęszczenia $I_s > 0,95$.

Zagęszczenie powinno odbywać się w warstwach po około 30 cm grubości. W etapie drugim wykop zasypywany zostanie do rzędnej terenu. Do wypełnienia wykopu w drugim etapie wykorzystać można grunt pozyskany z wykopu, pod warunkiem, że będzie to grunt mineralny. W przypadku, gdy miąższość nadkładu nie będzie przekraczała 0,8 m uformowanie i zagęszczenie gruntu przeprowadzić można w jednej warstwie. W przypadku większej miąższości nadkładu, z uwagi na efektywność zagęszczania zaleca się uformowanie również dwóch oddzielnie zagęszczonych warstw. Wilgotność gruntu zagęszczonego w danej warstwie powinna być zbliżona do wilgotności optymalnej danego gruntu. W przypadku, gdy wilgotność gruntu przeznaczonego do zagęszczania wynosi mniej niż 80 % wilgotności optymalnej, zagęszczoną warstwę gruntu należy zwilżyć wodą.

W przypadku, gdy wilgotność gruntu jest większa niż wilgotność optymalna, grunt przed zagęszczeniem powinien być przesuszony. W celu zapewnienia właściwej równomierności zagęszczenia należy:

- rozścielać grunt warstwami poziomymi o równej grubości,
- warstwę nasypanego gruntu zagęszczać na całej szerokości przy jednakowej liczbie przejść urządzenia zagęszczającego, liczba przejść powinna być uzależniona od zastosowanego sprzętu,
- prowadzić zagęszczenie od krawędzi do środka nasypu.

Za miarę właściwego zagęszczenia warstwy nadkładu przyjąć należy wskaźnik zagęszczenia $I_s \geq 0,95$

Zagęszczone warstwy zasypu w wykopie powinny być odebrane geotechnicznie. Kontrolę stanu zagęszczenia gruntu należy przeprowadzić przez wykonanie próby Proctora. Po zasypaniu wykopów należy możliwie szybko przywrócić teren budowy do stanu uzgodnionego z właścicielem terenu. Usunąć należy wszelki sprzęt, materiały i odpady. Należy przywrócić drogi dojazdowe do posesji, odtworzyć zniszczone ogrodzenia, i inne zgodnie z umowami podpisanymi w fazie przygotowań do budowy. Wszelkie naprawy obiektów inżynierskich przebiegać muszą w uzgodnieniu z odpowiednimi władzami.

18.0. STT Uwagi końcowe

- Przejście rurociągu przez drogę wykonać przewiertem bez ingerencji na terenie działki właściciela.
- Zastosowane materiały muszą posiadać atest lub aprobatę techniczną dopuszczającą do stosowania w budownictwie,
- Robót montażowych nie należy prowadzić w temperaturze poniżej +5°C
- Sieć kanalizacyjną wykonać zgodnie z wytycznymi COBRTI W-wa. należy wykonać bezpieczne zejście (wyjście) do wykopu dla pracowników przez wykonanie schodów o szerokości 0,7 m w ścianie wykopu o nachyleniu max 45° lub stosować drabinki o nachyleniu max 42°. W wykopie należy wykonać dwa wyjścia z dwóch stron w przeciwnych kierunkach, odległość między zejściami (wyjściami) do wykopu nie powinna przekraczać 2 m
- wykopy powinny być wygrozione barierami o wysokości 1,10 m z poprzeczką na wysokość 0,6 m,
- w odległości co najmniej 1 m od krawędzi wykopu . Należy umieścić tablicę informacyjną: "Osobom postronnym wstęp wzbroniony", w nocy czerwone światło ostrzegawcze.
- Koparki powinny zachować odległość 0,6 m poza klinem odłamu dla danej kategorii gruntu.
- Zabronione jest składowanie urobku i rur:
 - w odległości mniejszej niż 1,0 m dla urobku i 2,5 m dla rur od krawędzi wykopu, jeżeli ściany jego są obudowane, a obudowa jest obliczona na dodatkowe obciążenie naziemne.
 - w granicach klina odłamu gruntu, jeżeli ściany wykopu nie są umocnione.

O p r a c o w a ł: